

carta de santa llucia

Jo, submarinista del segle vint, em comprometo a

amb mi mateix

Fondre la meva pell en un vestit negre a cada vegada que la meva ànima es fa malbé als meandres.

No oblidar que he estat un dia un principiant.

Guardar a l'esperit que els meus artefactes i la meva formació seran sempre menys eficaços que la modèstia de cara als elements.

No bolcar del costat fosc de la cogulla des de llavors que m'hauré guanyat competències reconegudes.

Respectar l'esperit en el qual els meus formadors m'han transmès el seu saber i la seva experiència.

amb els altres

Comportar-se'm dignament sobre un vaixell dirigint la paraula al meu veí que és també un submarinista.

Aspirar el perfum del neoprène com una mostra o un record de bons moments.

Respectar les consignes i els consells del director d'immersió que no és aquí del tot per casualitat.

Garantir la calma després de la immersió evitant assecar els meus descompressors amb l'aire de la meva ampolla, i respectar els habitants així com el seu marc de vida no fent assecar la meva combinació a qualsevol lloc, i evitant les sessions d'exhibicionisme en públic.

amb els elements

Utilitzar les meves palmes com una eina de propulsió i, en cap cas, com un motocultor subaquàtic.

Cabussar-se intel·ligentment escollint una configuració adaptada a les condicions d'immersió.

Acceptar les sorpreses i les cites fallades amb la fauna, com elements inherents a cada immersió.

Cabussar-se prop d'a casa meva sense complex, ja que cada immersió conté la seva pròpia aventura.